

Abstrakt

V předložené diplomové práci se zabývám vztahem Jaroslava Seiferta k výtvarnému umění a umělcům, neboť z jeho díla i životopisu je patrné, že tento vztah byl nejen silný, ale že to byl také mocný inspirační zdroj celé jeho tvorby. V práci se zaměřuji na tvorbu Jana Zrzavého, Toyen a Josefa Sudka, neboť je Seifert považoval za mimořádné a přátelil se s nimi celý život. Zabývám se však i ostatními umělci a díly, ke kterým se Jaroslav Seifert ve své tvorbě vztahoval.

Zvolené téma sleduji v kontextu celého básnickova díla a života, a také v kontextu doby a sdílené kultury.

Tato práce přináší odpovědi na otázku, jakou měl Seifertův vztah k výtvarnému umění povahu, jakým způsobem se promítal do jeho tvorby, a na základě konkrétní komparace vizuální a slovesné imaginace charakterizuje, jakým způsobem probíhal dialog mezi Seifertovými texty a výtvarným uměním.

Klíčová slova: Jaroslav Seifert, Jan Zrzavý, Toyen, Josef Sudek, přátelství, dialog, výtvarné umění, fotografie, poezie, publicistika, Všecky krásy světa, imaginace, Devětsil, česká kultura 20. století.